

НЕЗАЛЕЖНАЯ ГАЗЕТА ШУМІЛІНШЧЫНЫ

СЬВІТАНАК

Беларусь, твой народ дачакаецца Залацістага, яснага дня! М. Багдановіч.

№5 (277) САКАВІК 2020 ГОД

COVID-19

ШУМІЛІНСКАЯ ПАЛІКЛІНІКА ЗМЯНІЛА РЭЖЫМ

На сённяшні дзень часова зменены рэжым працы паліклінікі Шумілінскай цэнтральнай раённай бальніцы. Да насельніцтва раёна звярнулася яе кіраўніцтва ў асобе Алена Віеру, выконваючай абавязкі загадчыка паліклінікай Шумілінскай ЦРБ.

Паважаныя жыхары Шумілінскага раёна! Адміністрацыя Шумілінскай раённай бальніцы для папярэджання неспрыяльных наступстваў сезоннага ўздыму рэспіраторных захворванняў і ў сувязі са якая складваецца ў свеце эпідсітуацыю з коронавіруснай інфекцыяй прадпрымае шэраг абмежавальных мер, накіраваных на размежаванне патокаў здаровых і хворых пацыентаў.

Так, часова абмежаваныя планавыя медыцынскія агляды якія працуюць, адменены дыспансерным мерапрыемствы, уключаючы дыягнастычныя даследаванні, абмежаваная планавая стаматалагічная дапамога. Пацыентам з хранічнымі захворваннямі настойліва рэкамендуецца адкласці планавыя наведвання ўрачоў-спецыялістаў да нармалізацыі эпідэміялагічнага становішча.

Для выпіскі рэцэптаў на прэпараты падтрымліваемай тэрапіі неабходна звяртацца ў рэгістратуру па тэлефоне (5-51-57) – неабходныя рэцэпты вам будуць дастаўлены.

У выпадку неабходнасці атрымання выпісак з медыцынскай дакументацыі таксама варта звяртацца ў рэгістратуру па тэлефоне – выпіскі будуць афармленыя, якія можна будзе забраць у рэгістратуры ў зручны для вас час. Пры ўказанні вашага электроннага адраса выпіска будзе накіравана туды.

Дзённыя стацыянары сваю працу таксама часова прыпыняюць. Адкладзеная планавая вакцынацыя дарослага і дзіцячага насельніцтва, выкананне планавых рэабілітацыйных мерапрыемстваў, уключаючы правядзенне фізіятэрапеўтычных працэдур.

Цяжарным жанчынам планавыя медыцынскія агляды праводзіцца не будуць. Яўка ў паліклініку можа быць пры магчымым пагаршэнні стану або па ўказанні лекара.

Ажыццяўляецца абследаванне і накіраванне на медыка-сацыяльную экспертызу толькі працуючых пацыентаў.

Пры наяўнасці прыкмет рэспіраторнай інфекцыі (уздым тэмпературы цела і/або з'яўленне болі ў горле, катару, кашлю, агульнага недамагання, болі ў цягліцах) неабходна звяртацца да лекара-фельчара, участковага ўрача. Пацыентам з высокай тэмпературай цела (у дарослых вышэй 38 градусаў, у дзяцей і падлеткаў вышэй 38,5 градусаў) рэкамендуецца заставацца дома і выклікаць медработніка да сябе. У выпадку яўкі ў паліклініку такім пацыентам варта накіроўвацца ў кабінет даўрачэбнага прыёму без чаргі.

Пры неспрыяльным эпідэміялагічным анамнезе, то ёсць магчымым кантакце з чалавекам, заражаным каронавірусам, знаходжанні за межамі нашай рэспублікі ў бліжэйшыя два тыдні, і наяўнасці прыкмет рэспіраторнага захворвання неабходна заставацца дома і выклікаць брыгаду хуткай дапамогі.

Калі пацыента турбуе дыхавіца, яму таксама варта заставацца дома і выклікаць урача (брыгады хуткай дапамогі).

Нашэнне масак настойліва рэкамендуецца ўсім пацыентам з прыкметамі рэспіраторнага захворвання для прадухілення далейшага распаўсюджвання інфекцыі. Калі ў вашым асяроддзі ёсць асобы з прыкметамі рэспіраторнай інфекцыі, таксама выкарыстоўвайце маскі.

Захаванне пералічаных вышэй мер без сумневу дапаможа справіцца ўсім нам з дадзенай сітуацыяй.

shumilino.by
Пераклад з расейскай рэдактара

СТВОРАНЫ ШТАБ

У Шумілінскім раёне мясцовыя ўлады вырашылі паклапаціцца найперш пра пажылых і адзінокіх людзей, якія знаходзяцца ў групе рызыкі. І таксама прадухіліць патэнцыйную небяспеку для ўсіх грамадзян раёна.

З гэтай мэтай на днях быў створаны штаб па аказанні садзейнічання пажылым грамадзянам у сувязі са "складанай эпідэміялагічнай абстаноўкай". Такім тэрмінам ахрысцілі магчымую прысутнасць у раёне каронавіруснай інфекцыя COVID-19. Інфекцыя, якая вырвалася з Кітаю – ўяўляе сабой небяспечнае захворванне, якое можа працякаць як у форме вострай рэспіраторнай вірусная інфекцыі лёгкай плыні, так і ў цяжкай форме, спецыфічныя ўскладненні якой могуць ўключаць вірусную пнеўманію, якое цягне за сабой востры рэспіраторны дыстрэс-сіндром або дыхальную недастатковасць з рызыкай смерці.

Менавіта таму на Шумілінщчыне зараз створаны штаб па каардынацыі работы па аказанні садзейнічання грамадзянам старэй працаздольнага ўзросту па дастаўцы прадуктаў, лекавых сродкаў, прадметаў першай неабходнасці, які ўзначаліла старшыня раённага Савета дэпутатаў Ірына Новікава.

У склад штабу цяпер уваходзяць намеснікі старшыні райвыканкама С. В. Цімашэнка і І. І. Шалахава, кіраўнікі сельвыканкамаў, сацыяльных службаў – санстанцыі, ЦРБ, аптэкі, упраўлення па працы занятасці і сацыяльнай абароне райвыканкама, ТЦСАН, пошты і грамадскіх арганізацый.

Першыя крокі працы штабу:

1.На пасяджэнні прынята рашэнне стварыць на афіцыйным сайце райвыканкама раздзел «Каронавірус: усё, што трэба ведаць пра інфекцыю», у якім размясціць тэлефоны для прыёму званкоў ад непрацаздольных грамадзян па пытаннях набыцця і дастаўкі прадуктаў харчавання, прадметаў першай неабходнасці, лекаў, выплаты на даму пенсій, аплаты камунальных плацяжоў.

2. Таксама будуць размешчаны інфармацыя пра парадак дастаўкі, памяткі і рэкамендацыі па прафілактыцы інфекцыі COVID-19 і іншая актуальная інфармацыя.

3. Памяткі і рэкамендацыі будуць надрукаваны ў раённай газеце «Герой працы», даведзены да ведама насельніцтва дэпутатамі мясцовых Саветаў, старэйшынамі вёсак, сацыяльнымі, паштовымі, ідэалагічнымі работнікамі, валанцёрамі, кіраўнікамі арганізацый раёна.

У задачы штабу запланавана ў самы бліжэйшы час распрацоўка схемаў і алгарытмаў работы па зборы заявак на дастаўку прадуктаў, лекаў і па ўзаемадзеянні службаў.

Як бы там ні было, аднак самая галоўная задача, якую нам ўсім разам трэба пастарацца выканаць па максімуму – скараціць кантакты паміж сабой, вытрымліваць дыстанцыю не менш аднаго метра, пажылым людзям і хворым на хранічныя захворванні скараціць кратнасць наведвання магазінаў, аптэк, іншых месцаў з масавым знаходжаннем людзей, каб мінімізаваць рызыку заражэння вірусам.

Другая не меней важныя задача – праявіць грамадзянскую пазіцыю тым, хто прыехаў з заробкаў з-за мяжы і вадзіцелям вялікагрузных машын: самаізалявацца на 14 дзён, пры першых прыкметах хваробы звярнуцца ў медыцынскую ўстанову.

Алесь Шумскі

ЭКАНОМІКА

НОВАЯ ПРАДУКЦЫЯ

У сучасных умовах для таго, каб прадпрыемства паспяхова працавала і развівалася, неабходна не толькі ўводзіць новыя вытворчасці. Варта ўлічваць рыначную кан'юнктуру, прапаноўваць запатрабаваную на ўнутраным і замежным рынках прадукцыю.

Вось і кіраўніцтва Шумілінскай ПМК-70 добра разумее, што для развіцця прадпрыемства, акрамя асноўнай дзейнасці – будаўніцтва, неабходна развіваць і дадатковую вытворчасць. Толькі так можна быць паспяховым на сучасным еўрапейскім рынку. Менавіта таму палетную дошку для Еўропы робіць цяпер Шумілінская ПМК-70.

Чаму ўпор робіцца ў першую чаргу на дадатковыя вытворчасці, звязаныя з драўнінай? Адказ напрошваецца сам сабою: бо экалагічна чыстая беларуская сыравіна вельмі запатрабавана на еўрапейскім рынку

І хаця палетная дошка – тавар запатрабаваны, праўда і тое, што ён даволі спецыфічны. Галоўнае тут у гэтай справе – утрымаць памеры дошкі, дапушчальныя разыходжанні па таўшчыні і даўжыні складаюць максімум 0,3 мм, таксама павінен быць абсалютна роўны зрэз, у рамках параметраў – вільготнасць драўніны.

Выдатна ацэньваючы запатрабаванасць новага віду прадукцыі, пачалі асваенне і новай тэхналогіі. Для гэтага праз 6 месяцаў на прадпрыемстве набылі спецыяльную лінію на пілараму.

На працу былі дадаткова запрошаныя яшчэ сямёра работнікаў, такім чынам на прадпрыемстве з'явіліся новыя працоўныя месцы. Паводле кіраўнікоў прадпрыемства, цякучасці кадраў тут практычна няма, бо для рабочых створаны нармальныя ўмовы работы, ёсць годны заробак.

Усяго два месяцы у шумілінскіх спецыялістаў пайшло на адладку новага абсталявання. Прыкладна год таму палетная лінія запрацавала на поўную магутнасць: зараз за месяц перапрацоўваецца 600 кубаметраў лесу. Прычым, ідзе ўвесь лес, у тым ліку і той, што не падыходзіць для будаўнічых патрэб.

Галоўнае, што ўдзел чалавека ў працэсе вытворчасці практычна мінімальны. Увесь вытворчы цыкл амаль поўнасцю быў аўтаматызаваны, а привезенныя бярвенні падаюцца на лінію ад эстакады на распілоўку. Пасля распілоўкі дошка падлягае сарціроўцы, больш роўная з іх – ідзе на далейшую апрацоўку, аполкі ідуць на выраб паддонаў. І рэшткі драўніны не прападаюць – яны адразу ж здрабняюцца на шчапу.

У выніку новай тэхналогіі за месяц дрэваапрацоўчы цэх Шумілінскай ПМК-70 выстаўляе на рынак каля 200 кубаметраў палетнай дошкі. Знайшліся і свае асноўныя пакупнікі, якія ацанілі якасць шумілінскай прадукцыі – гэта літоўскія кампаніі «Дуклазія» і «Пата».

Ян Вайтовіч

ЭКАЛОГІЯ

РЫХТУЕМ БЯРОЗАВІК

Шумілінскі лясгас преступіў да нарыхтоўкі бярозавага соку. Зараз яго кошт яго складзе 0,21 рубля за 1 літр (без ПДВ).

Паводле інфармацыі галоўнага лясьнічага «Шумілінскага лясгаса» Дзмітрыя Падляшчука, сок у нарыхтаваным выглядзе будзе рэалізоўвацца ў адміністрацыйных будынках ляснiцтваў (з 8.00 да 17.00, абед з 13.00 да 14.00).

На сёння ўжо вызначаны і месцы знаходжання ўчасткаў ляснога фонду для самастойнай нарыхтоўкі бярозавага соку насельніцтвам. Аднак праўда і тое, што нарыхтоўваць сок можна толькі на падставе выдадзенага для гэтых мэт ляснога білета.

Расклад гэтай вясною наступны:

«Так, у Шумілінскім лясніцтве гэта квартал 27, (выдзел 2); у Мікіціхінскім лясніцтве – квартал 11, (выдзел 10); Обальскім – квартал 34, (выдзелы 64, 10); Мішневіцкім – квартал 5, (выдзел 23); Мікалаеўскім – квартал 27, (выдзел 37); Казьянскім – квартал 44, (выдзел 30)», – паведаміў галоўны ляснічы лясгаса.

Але гэта яшчэ не ўсё. Самастойная нарыхтоўка бярозавага соку дазволена толькі пад наглядам работнікаў лясгаса.

За парушэнне правілаў да парушальнікаў будуць прымяняцца штрафы (!)

За незаконную нарыхтоўкі соку прадугледжана адміністрацыйная адказнасць. Згодна з арт. 15.26 КаАП нарыхтоўка дрэўнага соку на тэрыторыі, дзе такія нарыхтоўкі забаронены, альбо збор без дазваляючага дакумента, калі яго атрыманне абавязковае, ці не ў адпаведнасці з ім – вядуць да папярэджання ці накладання штрафу ў памеры да 20 базавых велічынь на фізічную асобу, на індывідуальнага прадпрымальніка – да 100 БВ, а на юрыдычную асобу – да 500 БВ.

За падрабязнай інфармацыяй можна звяртацца ў бліжэйшае лясніцтва па месцы жыхарства.

М. Амбросаў

АПЫТАННЕ

ЛАД ЖЫЦЦЯ НЕ ЗМЯНІЛІ

Удзельнікі апытання з нашай групы “УКантакце” і “Аднакласніках” большасцю прагаласавалі за тое, што ніяк не змянілі свій звыклы лад жыцця і звычкі ў сувязі з эпідэміяй каранавіруса.

Пры гэтым выніке апытання “Ці змянілі вы лад жыцця і звычкі ў сувязі з каранавірусам?” – наступныя:

Варыянты прапаноўваемых адказаў “УКантакце” былі:

1. Не: 51 голас – 60 %
2. Так: 21 голас– 24,71%
3. А яго трэба мяняць?: 11 галасоў – 12,94%
4. Не ведаю: 2 галасы – 2,35%

Усяго прагаласавалі 85 чалавек.

Адпаведна варыянты прапаноўваемых адказаў у “Аднакласніках” былі:

1. Не: 4 галасы – 26,7 %
2. Так: 9 голас– 60%
3. А яго трэба мяняць?: 2 галасы – 13,3%
4. Не ведаю: 0 галасоў – 0,0%

Усяго прагаласавалі 15 чалавек.

Адпаведна гэта выніки апытання толькі тых чытачоў, якія вырашылі прыняць удзел у апытанні і яго вынікі не могуць быць рэпрэзінтатыўнымі для Шуміліна або раёна.

Дзякуй усім удзельнікам апытання!

Алесь Шумскі

КУЛЬТУРА

ПАМЯЦЬ ЖЫВЕ Ў СЭРЦАХ РОДНЫХ

Як ураджэнец Шуміліншчыны Сцяпан Буганаў прымаў удзел наступальнай аперацыі «Баграціён».

Напэўна, на Шуміліншчыне няма такой сям'і, чые сваякі не прымалі б удзел у барацьбе з ворагам у час Вялікай Айчыннай вайны. На жаль, большасці франтавікоў, працаўнікоў тылу, партызан ужо няма разам з намі. Але памяць пра іх жыве ў сэрцах родных. І ў маёй сям'і ёсць такая памяць — пра майго дзядулю па мацярынскай лініі Сцяпана Буганава, франтавіка, добрага мужа і бацьку, працавітага чалавека.

Сцяпан Пятровіч нарадзіўся ў 1906 годзе ў вёсцы Пусташы Клётчынскага сельсавета Ульскага (Сіроцінскага) раёна. Да вайны разам з жонкай Ганнай Мікітаўнай працаваў у мясцовым калгасе на агульных работах. Дзядуля і бабуля выхоўвалі пяць дзяцей: Аляксея, Зою, Лідзію, Марыю і Раісу. Старэйшыя з іх і сёння помняць, як бацька і маці ім расказвалі пра ваенные ліхалецце: у 1944 годзе мужчын Клётчынскага сельсавета забіралі на фронт, у гэтым спісе быў і Сцяпан Буганаў. Праводзіць мужчын выйшлі сем'ямі.

Мой дзядуля трапіў у 154-ы гвардзейскі стралковы полк 51-й гвардзейскай стралковай дывізіі 1-га Прыбалтыйскага фронту. У маладосці майму роднаму дзядзьку Аляксею цікава было паслухаць аповеды свайго бацькі пра вайну. Але апошні скупіўся на ўспаміны, толькі цяжка ўздыхаў і часцей мяняў тэму. «Калі разам хадзілі ў лес па дровы, — кажа Аляксей Сцяпанавіч. — бацька расказваў мне пра вайну. Гвардзейскі стралковы полк, у якім ён служыў, удзельнічаў у наступальнай аперацы «Баграціён». У перапынках паміж баямі салдаты прайшлі больш за дзвесце кіламетраў, фарсіравалі Заходнюю Дзвіну. Пра гэта бацька расказваў неадноойчы, таму многае засталося ў памяці. Летам 1944 года Полацк нібыта быў раздзелены на дзве часткі чыгуначным мостам, а таксама двума драўлянымі. Адзін драўляны быў узарваны немцамі, большая частка чыгуначнага таксама пашкоджана. Гвардзі генерал маёр Сяргей Чэрнікаў, які камандаваў 154-м гвардзейскім стралковым палком 51-й гвардзейскай стралковай дывізіі, прыняў рашэнне фарсіраваць Заходнюю Дзвіну з дзвюх пазіцый: па паўразбураным чыгуначным мосце і драўляным. І гэта ў савецкіх салдат атрымалася. Яны знішчылі групу немцаў, якая прыкрывала масты, і пераправіліся на супрацьлеглы бок Заходняй Дзвіны. Там завязаўся бой з ворагам, у якім прымаў удзел і мой бацька Сцяпан Буганаў. Яшчэ да фарсіравання ракі з палка было выдзелена некалькі салдат, якія рабілі плыты з паўразбураных дамоў, каб на той бераг перапраўіць кулямёты.

У гэтым баі страты нашых салдат былі вялікія. Загінуў і Гаўрыла Буганаў, родны брат майго бацькі.

За ўдзел у фарсіраванні Заходняй Дзвіны многія салдаты атрымалі баявыя ўзнагароды. У верасні 1944 года майму бацьку ўручылі медаль «За адвагу». Дарэчы, за пасляховыя баі 154-му стралковаму палку было прысвоена найменне «Полацкі». Далей полк вызваляў Прыбалтыку. За мужнасць, праяўленую ў баях, гвардзі радавы чырвонаармеец Сцяпан Буганаў у кастрычніку 1944 года быў узнагароджаны ордэнам Славы III ступені.

У адным з баёў дзядуля быў цяжка паранены, лячыўся ў шпіталі і быў камісаваны па стану здароўя. Дадому ў пачатку 1945 года вярнуўся без пальцаў на правай назе, ад чаго і кульгаў да канца жыцця. Пасля вайны дзядулі далі групу інваліднасці. Але ён не сядзеў склаўшы рукі — працаваў брыгадзірам паляводчай брыгады калгаса імя Мічурына Шумілінскага раёна.

Памёр дзядуля восенню 1963 года, пахаваны на могілках у Пусташах, якія знаходзяцца ля лесу пад назвай Баркі.

vitbichi.by

ЗДАРЭННІ

ШУМІЛІНЕЦ АТРЫМАЎ НАЖОМ У СПІНУ

Паміж жыхаром Гарадка, які прыехаў да сужыцелькі ў Шуміліна, і нашым земляком склаліся непрыязныя адносіны.

Раней неаднаразова судзімы жыхар суседняга раёна накінуўся на шумілінца з нажом. Нанёс у спіну раны, якія адносяцца да лёгкіх цялесных пашкоджанняў.

Узбуджана крымінальная справа. Максімальнае пакаране, што пагражае жыхару Гарадка, – папраўчыя работы або арышт да аднаго года.

Сяржук Крупскі
паводле матэрыялаў УУС

ПРАВАПАРАДАК

СПРАВА ПЕРАДАДЗЕНА Ў СУД

На сённяшні дзень следства аб забойства ў Шумілінскім раёне каля вёскі Сураўні завершана: падазраванага мужчыну будуць судзіць па пяці артыкулах Крымінальнага кодэкса Рэспублікі Беларусь.

Сямейная трагедыя адбылася ўвечары 25 кастрычніка мінулага года. У той дзень муж і жонка з Шумілінскага раёна адправіліся ў лес па ягады. Калі яны выйшлі на ўзлесак да пакінутых мапедаў, ўбачылі, што каля двуколавых машын іх ужо чакае 42-гадовы знаёмы. Менавіта тады і ўзнікла сварка, падчас якой пацяпеламу былі нанесены нажавыя раненні. 33-гадовая жонка пацярпелага ўцякла і патэлефанавала ў міліцыю.

Следча-аператыўная група, якая прыбыла на месца здарэння, выявіла 37-гадовага вяскоўца без прыкмет жыцця. Нападнік паспеў схавацца, аднак праз некалькі дзён быў затрыманы супрацоўнікамі міліцыі. Ужо тады, па словах афіцыйнага прадстаўніка кіравання Следчага камітэта па Віцебскай вобласці Аксаны Лазько, распачалі крымінальную справу па артыкуле Крымінальнага кодэкса «Забойства»:

– Матывам злачынства сталі рэўнасць і помста за дачу паказанняў па раней заведзенай крымінальнай справе. Устаноўлена, што 3 жніўня 2019 года ў вёсцы Сураўні Шумілінскага раёна абвінавачаны пагражаў нажом жонцы загінуўшага. Ён паваліў яе на зямлю, збіў і пагражаў забіць. Калі муж збітай жанчыны паспрабаваў яе абараніць, трапіла і яму. Аднак мужчыне ўдалося пакінуць месца здарэння і паведаміць аб тым, што здарылася ў міліцыю.

Тады ў дачыненні да 42-гадовага дэбашыра была ўзбуджаная крымінальная справа па артыкулах Крымінальнага кодэксу «Пагроза забойствам» і «Наўмыснае прычыненне лёгкага цялеснага пашкоджання». Аднак, распавядае Аксана Лазько, ён усяляк прымушаў пацярпелую адмовіцца ад дачы паказанняў:

– Раніцай 15 кастрычніка 2019 гады ён прыйшоў у кватэру жанчыны, дзе раздзеў яе, сфатаграфаваў голую на свой мабільны тэлефон і пагражаў выкласці інтымныя здымкі ў інтэрнэт, калі яна не выканае яго патрабаванні.

Сёння дзеянні абвінавачанага кваліфікаваны следчымі па шэрагу артыкулаў Крымінальнага кодэкса Рэспублікі Беларусь:

ч. 2 арт. 139 (забойства, здзейсненае з асаблівай жорсткасцю),

арт. 404 (прымус пацярпелага да адмовы ад дачы паказанняў, да дачы заведама ілжывых паказанняў, шляхам пагрозы абвяшчэннем іншых звестак, якія гэта асоба жадае захаваць у таямніцы),

ч. 1 арт. 366 (гвалт і пагроза гвалтам у дачыненні да іншай асобы, якая выконвае грамадскі абавязак па спыненні правапарушэнняў, і яго блізкіх з мэтай перашкодзіць законнай дзейнасці і прымусу да змены характару гэтай дзейнасці, з помсты за выкананне грамадскага абавязку). Да ўжо агучаных дадаліся «Прымус пацярпелага да адмовы ад дачы паказанняў», а таксама «Гвалт у дачыненні да асобы, якая выконвае грамадскі абавязак па спыненні правапарушэнняў». Абвінавачаны змешчаны пад варту. У ходзе расследавання ён, а таксама сведкі здарэння дапытаныя. Праведзены вочныя стаўкі, агледжаны рэчавыя доказы. Экспертамі Дзяржкамітэта судовых экспертыз праведзены даследаванні, якія далучаны да матэрыялаў крымінальнай справы. Само ж крымінальная справа перададзеная ў пракуратуру для накіравання ў суд.

Ян Вайтовіч
паводле матэрыялаў sk.gov.by

АБ'ЯВА

• Каб атрымліваць кожны нумар газеты «Світанак» паведаміце рэдакцыі аб гэтым – зрабіце бясплатную падпіску. Калі не жадаеце атрымліваць газету, то патэлефануйце.

• Калі прачыталі “Світанак”, то калі ласка, перадайце знаёмым.

• Наша газета стала размяшчаецца на партале http://kamunikat.org, дзе зацікаўленыя грамадзяне могуць яе спампаваць са старонкі: http://kamunikat.org/svitanak.html для далейшага выкарыстання яшчэ да з'яўлення газеты на паперы.

АЗБУКА ПАЛІТАЛОГІІ

ДОМ БЕЗ ГАСПАДАРОЎ

Днямі мне пашчасціла назіраць пралёт гусей над цэнтрам Мінска. Але ці можна ў гэтай падзеі ўбачыць сімвалічны сэнс? Не ўпэўнены. Уся ўвага сёння прыцягнутая да іншага біялагічнага віду з атрада гусепадобных — лебедзяў, прычым выключна з чорнымі пёрамі.

Чорны лебедзь з падачы амерыканскага пісьменніка і статыстыка Насіма Талеба даў імя тэорыі, якая разглядае рэдкія падзеі, што складана спрагназаваць, аднак якія спараджаюць значныя наступствы (як правіла, негатыўныя). Чорны лебедзь — гэта сучасны аналаг белага і пухнатага паўночнага звярка з застойных брэжнеўскіх часоў.

Здавалася, гэта ганарлівая птушка, якая добра павесялілася на родных вадаёмах на мяжы 1980–1990-х гадоў мінулага стагоддзя, назаўсёды пакінула ў спакоі Сінявокую. Краіну накрыла стабільнасць. Накрыла нібы тазам — настолькі шчыльна, што адзін выбітны розум, не пазбаўлены ўяўлення, загаварыў пра Беларусь як пра донара еўрапейскай стабільнасці.

Варта прызнаць, што гэтаму розуму на працягу многіх гадоў неадназова шанцавала. Ён прыйшоў ва ўладу, калі эканоміка адштурхнулася ад дна, дасягнутага ў выніку калапсу савецкай мадэлі (глядзі табліцу). Натуральна, змену трэнду дзяржаўная прапаганда патлумачыла выбітнай здольнасцю розуму несці сінявокую краіну перад сабой, *«як маленькае дзіця»*. Сам розум наконт такога тлумачэння, натуральна, не пярэчыў.

Крыху эканамічнай статыстыкі. Рэкамендую звярнуць увагу на паказчык 1997 года, калі рэкордныя 111,4% былі атрыманыя насуперак запланаваным 105%. Як правіла, па факце атрымліваецца менш. Напрыклад, у 2013 годзе фактычныя тэмпы прыросту эканомікі адсталі ад запланаваных амаль на парадак: 0,9% замест 8,5%. Якая ж прычына таго, што так істотна былі падкарэктаваныя планы ўрада ў станоўчы бок у 1997 годзе?

Усю адказнасць варта ўскласці на аднаўленчы рост. Ён *«прыходзіць нечакана, як падарунак»* (Ягор Гайдар), але працягваецца нядоўга. Аднаўленчы рост — гэта рост за кошт магутнасцяў, якія вызваліліся падчас дасягнення дна: кадры не разбегліся, станкі не распрададзеныя, камплектуючыя не раскралі, а ўнутраны рынак не паспелі акупаваць замежныя канкурэнты.

Аднак доўга аднаўленчае шчасце працягвацца не здольнае, што і пацвердзіла практыка. Да канца 1990-х гадоў тэмпы эканамічнага росту перайшлі з галопу на рысь. З далейшай транспарцірoўкай Сінявокай на выцягнутых руках *«як маленькага дзіцяці»* павінны былі наступіць праблемы. Аднак яны не надышлі. Чорны лебедзь не прыляцеў.

Рост на фоне дэградацыі

За дзясятыя гады новага стагоддзя сярэднегадавы індэкс экспарту склаў 116,6%. Няўдалым стаў толькі 2009 год (67,2%). Экспарт тавараў у краіны Еўрасаюза з 2000-га па 2010-ы вырас у 3,6 разу. Ведай нашых! Нервова скуголілі ўбаку тыгры Паўднёва-ўсходняй Азіі…

Такі поспех, як нескладана здагадацца, адзіны палітык (АП) прадставіў у якасці доказу правільнасці курсу. Мы, маўляў, у адрозненне ад нашых суседзяў, не сталі слухаць дактароў з МВФ і не пайшлі на беспадстаўную прыватызацыю. Мы захавалі прамысловыя прадпрыемствы і працоўныя калектывы. Мы, мы, мы...

Чалавеку ўласціва карыстацца добрай рэпутацыяй у самога сябе. АП у гэтым сэнсе не з'яўляецца выключэннем. Таму няма нічога дзіўнага ў тым, што рост ВУП ён паставіў сабе ў заслугу, а дэградацыю савецкай прамысловай спадчыны палічыў за лепшае не заўважаць.

Між тым парадаксальнае, на першы погляд, спалучэнне росту і дэградацыі наглядна пацвярджае афіцыйная статыстыка: з 2000-га па 2010-ы працэнт мінеральных прадуктаў, аснову якіх складалі выраблення з расійскай нафты бензін, салярка, мазут і змазачныя масла, у беларускім экспарце павялічыўся з 20,2% да 35,5% пры адначасовым скарачэнні долі машын, абсталявання і транспартных сродкаў з 25,2% да 19,7%.

Але калі фізічны аб'ём экспарту мінеральных прадуктаў за названы перыяд вырас у 1,4 разу, то ў вартасным — у 4,8 разу! За гэта варта быць удзячным росту сусветных цэнаў на нафту! Гэтымі «нажніцамі» і тлумачыцца «сытасць» нулявых гадоў для беларускай мадэлі.

Сцвярджаць, што АП да поспеху сваёй мадэлі не меў ніякага дачынення, азначала б зграшыць супраць ісціны. Яго асабісты ўклад у палітыку «нафта ў абмен на пацалункі» быў істотным, калі не вырашальным. Аднак такі абмен, як ніякі іншы фактар, і паспрыяў дэградацыі вытворчасцяў, што дасталіся ў спадчыну ад савецкага «зборачнага цэху».

Высокія цэны на нафту і нафтапрадукты адышлі — і стала відавочным тое, што на працягу дзесяцігоддзя паспяхова хавала дзяржаўная прапаганда: за чвэрць стагоддзя пад кіраўніцтвам АП у Беларусі так і не ўдалося стварыць здольную да самаразвіцця эканамічную мадэль. Без датацыйнага падсілкоўвання з боку Расіі яна не выжыве.

Менш за працэнт

Гэтыя простыя высновы ляжаць на паверхні, аднак яны, тым не менш, не аказалі ніякага ўплыву на абраны чвэрць стагоддзя таму эканамічны курс. Для таго, каб у гэтым пераканацца, дастаткова звярнуцца да любога прэс-рэлізу, размешчанага на сайце АП.

9 сакавіка, напрыклад, ён правёў нараду з кіраўніцтвам Савета Міністраў. Сярод разгледжаных дакументаў — *«праекты ўказаў аб дадатковым стымуляванні мясцовых органаў улады, аб прапановах па ўдасканаленні працэдуры банкруцтва і абароне правоў работнікаў, аб дзяржнаглядзе за тэхнічным станам трактароў і іншай тэхнікі, аб дэпазітнай сістэме абарачэння спажывецкай упакоўкі і стымуляванні выкарыстання электрамабіляў»*.

Цікава, пагадзіцеся! На сусветных рынках — паніка, цэны на ўсе віды сыравіны пікіруюць, сярэдні заробак у доларавым эквіваленце ў Беларусі сціскаецца, нібы шчыгрынавая скура, а кіраўнік дзяржавы знаходзіць час разважаць пра дарагую тэхніку, якую ў гаспадарках пасля двух гадоў эксплуатацыі «кідаюць пад плотам як металалом».

Але ж самае цікавае — АП ведае, што *«там, дзе рынак спрацаваў, у прыватніка, яго правяраць не трэба. <...> Не трэба ісці і глядзець, як ён там паставіў тэхніку, як даглядае за ёй: гэта яго асабістая ўласнасць, ён ведае, як з ёй абыходзіцца»*.

Далей ідзе выснова, якую варта напісаць залатымі літарамі: *«Але колькі ў нас такіх гаспадароў? Напэўна, менш за працэнт* (вылучана. — Рэд.). *А астатнія будуць хадзіць з працягнутай рукой і прасіць: дайце грошай, каб набыць трактар, таму што пасеяць няма чым. А гэта ўпіраецца ў харчовую бяспеку нашай дзяржавы і велізарныя аб'ёмы экспарту»*.

Дзяржава, у якой 99 працэнтаў працаўнікоў сельскай гаспадаркі ходзяць з працягнутай рукой — вось такі вынік руху правільным курсам на працягу чвэрці стагоддзя! Тут не пра харчовую бяспеку думаць трэба. Калі так пойдзе і далей, то вяртанне па вясне любога шпака або берасцянкі будзе здольнае справакаваць эфект чорнага лебедзя. На коне незалежнасць і суверэнітэт. Дажыліся!..

***

У юнацтве я прачытаў раман нямецкага пісьменніка Генрыха Бёля «Дом без гаспадара». Раман напісаны ад асобы хлопчыка, якому выпала шчасце жыць у пасляваенныя гады ў сям'і без бацькі. Сям'ю не варта блытаць з краінай. Розніца тут хутчэй якасная, чым колькасная, і таму наяўнасць аднаго гаспадара ў краіне азначае адначасова адсутнасць мільёнаў гаспадароў.

(скарочана)

Сяргей Нікалюк
"Новы ЧАС"

COVID-19

НЕУТЕШИТЕЛЬНЫЙ ПРОГНОЗ

Пандемия COVID-19 может продлиться до двух лет. Длительность пандемии будет зависеть от того, когда начнется применяться вакцина против COVID-19, заявил руководитель ведущего немецкого института по изучению инфекционных заболеваний.

Директор Федерального института Германии по изучению инфекционных заболеваний и непереносимых болезней (Институт имени Роберта Коха) констатировал быстрый рост количества инфицированных новым коронавирусом SARS-CoV-2 в ФРГ и растущую обеспокоенность клиник и властей по поводу наплыва пациентов, пишет DW.

Как заявил руководитель RKI Лотар Вилер, «мы видим, что даже хорошо оснащенные отделы здравоохранения и университетские клиники испытывают трудности из-за растущего числа заболевших».

Он отметил, что специалисты приняли решение повысить уровень угрозы заражения коронавирусом в Германии с умеренного до высокого. Также руководитель института считает абсолютно адекватными ограничительные меры, которые ввели федеральные власти.

Руководитель RKI также выразил мнение, что пандемия коронавируса может продлиться около двух лет. На вопрос о том, сохранятся ли действующие ограничения все это время, он сказал, что в экстремальных случаях это возможно, текущую ситуацию нужно постоянно анализировать.

Число инфицированных SARS-CoV-2 в Германии достигает шести тысяч (погибло 13 человек). Но реальное число инфицированных выше хотя бы из-за задержки с передачей данных, считает специалист.

В настоящее время за пределами КНР, где началась пандемия, больше случаев заражения коронавирусом, чем в самом Китае (86 тысяч против 81 тысячи): «В настоящее время Европа находится в центре пандемии».

Вилер призвал как можно скорее подготовить немецкие клиники к приему все растущего числа больных: «Мы находимся в начале эпидемии и ожидаем от всех больниц, что они как минимум удвоят мощности своих отделений интенсивной терапии».

Эксперт заметил, что каждый пятый случай заражения коронавирусом протекает в тяжелой форме, а поэтому невозможно спрогнозировать уровень смертности от COVID-19. Вилер также отметил, что пандемии распространяются волнами, но их скорость трудно предсказать.

«Пройдут годы, прежде чем коронавирусом заразится ожидаемое число людей на уровне 60-70%. Длительность пандемии во многом будет зависеть от того, когда начнется применяться вакцина против SARS-CoV-2, а это может случиться уже в будущем году», — резюмировал глава RKI.

Напомним, по информации Минздрава, на данный момент в Беларуси официально подтверждено заражение 36 человек. Трое выздоровевших выписаны домой. Один пациент находится в состоянии средней степени тяжести. Остальные чувствуют себя удовлетворительно.

Накануне Александр Лукашенко заявил, что «мир с ума сошел от коронавируса».

https://naviny.by

От редакции: *Читайте на сайте главное о коронавирусе: Симптомы коронавируса — и что делать, если вы заболели; По полочкам. Как уберечься от коронавируса; Коронавирус COVID-19 в Беларуси. Полная хроника событий; Пандемия COVID-19 может продлиться до двух лет; Названы лекарства, которые могут ухудшить состояние здоровья при коронавирусе.*

COVID-19

БЕРАЖЫЦЕСЯ, БО ЭПІДЭМІІ НЕ БУДЗЕ

Віктар Марціновіч разважае на budzma.by аб тым, чаму ў нашай краіне не прымаецца ніякіх рашучых захадаў для барацьбы з каранавірусам.

Калі ўсё гэта толькі пачыналіся, схільныя да параноі аналітыкі выказвалі здагадку, што тое, што адбываецца з каранавірусам у Беларусі, усё ж мае лагічнае тлумачэнне. Што такім чынам нас плаўнёханька падводзяць да сітуацыі, калі надзвычайнае становішча, адмена выбараў ці правядзенне выбараў ва ўмовах стоадсоткавага галасавання дома будзе адзінай опцыяй праз абвешчаны татальны лакдаўн.

Дык вось, песімісты памыліліся. Разгортваецца зусім іншы сцэнар.

Паводле якога эпідэміі не будзе.

Менавіта пра гэта сведчаць апошнія выказванні адказных асобаў.

Калі б яны дапускалі магчымасць увядзення паўнавартаснага каранціну, то не былі б настолькі ўпартымі вось цяпер, на фоне таго, што робіцца ўжо і ў Маскве.

Але ўсё, мяжа далучэння да ўсяго астатняга свету пройдзеная.

Чэмпіянат Беларусі па футболе, які транслявалі і за мяжу ў той час, калі адссоўваюцца тэрміны фіналу еўракубкаў, а «Еўра-2020» перанесены на год, калі ўжо зразумела, што ў Італіі трыгерам быў матч Лігі чэмпіёнаў паміж «Атлантай» і «Валенсіяй», — гэта пазіцыя.

Ну не вераць людзі ў каранавірус.

І калі яны не вераць, дык як можна прызнаваць, што вірус ёсць?

Таму яго не будзе. Нават калі хворых на пнеўманію зробіцца вельмі шмат. Гэта ж усё пнеўманія, чорт яе бяры. Хто сказаў «каранавірус»? Няма ў нас такога. Менш за сотню выпадкаў, а вы паглядзіце, колькі выздаравела!

Пасля таго, што ўжо сказана наверсе, мы маем усе шансы быць самай паспяховай у змаганні з каранавірусам краінай на свеце. З пашытай на «Славянцы» тканіннай маскай па рубель семдзесят пяць у якасці сімвала. З нулявой смяротнасцю.

Бо разумееце, гэта ж тая самая сітуацыя, што і з выбарамі. Лічбы могуць быць любымі.

Дактары лёгка могуць быць пастаўленыя ў тыя ж умовы, у якіх сістэматычна аказваюцца настаўнікі падчас электаральных кампаній. І ці не ўсё роўна чалавеку, ад чаго ён не можа дыхаць? Ці прынцыпова родным, што будзе напісана ў пасведчаннях? І калі ўсё ж прынцыпова, дзе гэтая прынцыповасць канчаецца? І наколькі моцна трэба падціснуць, каб яе не засталося наогул?

Калі на стале рэпутацыя краіны і вернасць абранага шляху, пагадзіцеся, мусіць нам усім зрабіцца не да казурак, не бачных нават у моцны мікраскоп.

Што вы кажаце? Міжнародныя арганізацыі? Дык яны тут прадстаўленыя людзьмі. Якім таксама хочацца быць на свабодзе. І потым, дзе яна, тая статыстыка? Хто яе мае? Хто вырашае, што казаць, а што — не?

Каранавірус — як радыяцыя ў 1986-м. Яго ж не бачна. Па вуліцах не бегае, не рохкае і не мыкае. Ці ёсць ён, ці яго няма — пытанне веры. У нас вырашылі не верыць.

Аўтарытарызм мацнейшы за хваробу.

Так, дарэчы, думалі ў Кітаі, дзе таксама моцная і квітнеючая сістэма. Якая таксама спачатку спрабавала не заўважаць.

Там улада нават яшчэ мацнейшая за нашую.

Чаму гэта ў Кітаі вірус усё ж выпнуўся?

Не задумваліся? А? Таварышчы ў пінжаках?

Не давядзецца потым у краіны і ўсіх суседзяў прабачэння прасіць? Не?

Вы думаеце, вы круцейшыя за кітайцаў? Ну то ладна, парадуемся!

Глядзіце, да каранавіруса сістэме прапанавана ставіцца як раней да апазіцыі. Яго няма ні на ТБ, ні ў газетах, як раней там не было Статкевіча ці Севярынца. Пра яго гэтаксама малююць нейкія там карыкатуркі спецыяльна адшуканыя маладзёны. Каранавірус — гэта анекдот, бы КХП-БНФ. Падыход правільны і за шмат гадоў адпрацаваны.

Да тых, хто выклікаў хуткую праз тое, што цяжка дыхаць, можна адразу накіроўваць міліцыю — прабіваць усе кантакты цягам двух тыдняў. Некалькі рэпартажаў пра тое ў ананімных тэлеграм-каналах, і да дактароў у нас пачнуць звяртацца, калі ўжо цалкам ссінеюць.

Зноўку ж — гэта вы цяпер у Фэйсбуку звягаеце, што, маўляў, суседа «хуткая» забрала. А што калі да ўсіх, хто такое напісаў, высылаць адразу спецназ у хімкамплексе? Ізаляваць на два тыдні — ды адразу не ў шпіталі, а ў адзіночны пакой СІЗА, бо там кантактаў дакладна меней? Тут такая перамога над вірусам будзе, што Кітай захлынецца слязамі.

Эпідэміі не будзе. Вы пра яе не пачуеце.

Дзеці працягнуць хадзіць у школу, студэнтам не адменяць заняткі, людзі працягнуць цягацца на працу на грамадскім транспарце.

Якую праблему я ў гэтым бачу?

У суседняй Расіі, з якой сінхранізаванае мысленне чынавенства, учора канчаткова абранага катэгарычна іншая тактыка. Там пачалі алармаваць.

Пуцін абвясціў тыдзень выходных з захаваннем заробкаў. Пачынаецца відавочны рассінхрон, і тутэйшым спатрэбіцца вельмі шмат характару, каб давесці сваю няверу ў каранавірус да лагічнага фіналу, з элегантнымі лічбамі. Але, паўтаруся, не будзем гэтага выключаць — і не такое бачылі.

То калі ласка, беражыце сябе і сваіх родных. Абмяжуйце выхад з дому без патрэбы.

Паклапаціцеся пра старых. Тое, што «эпідэміі не будзе», — нагода берагчыся на індывідуальным узроўні.

Віктар Марціновіч
budzma.by

УЛАДА

СВЕТЛАНА КАЛИНКИНА: ПРЕДАТЕЛЬСТВО

Что бывает за предательство интересов государства, которое платит тебе зарплату? Что бывает за антигосударственную пропаганду?
Отвечаю сразу: очень даже хорошо бывает — ордена, медали, звания, должности, служебный кабинет, личный водитель, хорошая пенсия...

Зайдите на сайт газеты Парламентского собрания Союза Беларуси и России «Союзное вече», и вы поймете, о чем я. Девиз издания, его лозунг зафиксирован прописными буквами прямо в «шапке»: «Две страны — одно государство». Получается, что именно во имя этого на наши с вами деньги работает данное СМИ. Вот только за подобные лозунги надо не деньги давать, а привлекать к ответственности, ведь это подрыв государственных устоев, призыв к отказу от государственного суверенитета, посягательство на святое для каждой уважающей себя державы.

И не надо валять дурака, рассказывая, что лозунг «Союзного вече» — это просто красивая фраза про белорусско-российскую дружбу. Он не про дружбу. Даже совсем не про нее.

Понятия «страна» и «государство» близки по смыслу, но не абсолютные синонимы. «Страна» происходит от понятия «сторона», то есть направление, край, что очень хорошо видно по белорусскому слову «краіна».

Страной называют территорию с определенными границами, на которой население объединено исторически и культурно. Но страна может иметь государственный суверенитет, а может его и не иметь. Например, в Австро-Венгерскую империю как в государство входили десятки разных стран. Из современного можно вспомнить страну Басков — автономное сообщество на севере Испании. Или, например, Тибет, провозгласивший еще в 1913 году собственную независимость, но сегодня являющийся регионом Китая. А знаете, сколько стран входит в Великобританию? Шотландия, Уэльс, Северная Ирландия и еще более десятка заморских территорий, которые находятся под суверенитетом британской короны. Хорошо им живется под большим крылом или плохо — вопрос отдельный. В данном случае важно то, что понятие «страна» имеет не столько политическое, сколько социально-экономическое и культурно-историческое значение.

Иное дело — государство. Это понятие как раз политическое. И обозначает общность людей, которые не только объединены проживанием на одной земле, но и имеют свои органы власти, свою систему государственного управления, сами принимают решения о своей судьбе. Государство всегда суверенно и самостоятельно, не находится ни под чьим протекторатом и живет по своим законам.

А теперь, зная теорию, вернемся к слогану «Две страны — одно государство». Получается, что то же «Союзное вече» нас призывает отказаться от белорусской государственности и стать «страной». Стать стороной, окрайком большой Российской империи!!!

Выходит, призывают стереть Беларусь с политической карты мира и стать всего лишь самобытным регионом — своеобособленным, чистеньким и ухоженным, — но без собственной государственности.

В таком случае те, кто исповедует такой призыв, предатели. Просто предатели интересов белорусского государства.

Конечно, и Кочанова, и Андрейченко как руководители белорусского парламента, и Жук как руководитель холдинга «СБ. Беларусь сегодня», издающего «Союзное вече», и десятки других высокопоставленных лиц, кто имел отношение к учреждению этого издания, будут возмущаться, отрицать и возражать. Мол, не мы, а Александр Григорьевич Лукашенко ставил подпись под Договором о учреждению Союзного государства, в развитие которого и появились всякие подобные СМИ с их лозунгами.

Да, Лукашенко открыл дорогу, подписав с Борисом Ельциным тот злополучный договор. Но все-таки в тексте союзного договора нет даже намека на то, что Республика Беларусь перестанет быть государством и станет страной, к чему призывает «Союзное вече». Более того, именно как государство-участник Республика Беларусь может провести референдум о выходе из этого договора, о чем прямо сказано в подписанном документе. И я, например, считаю, что Кочановой, Андрейченко, Жуку и иным государственным деятелям, которые действительно работают не за себя, а за Беларусь, следовало бы готовить Александра Лукашенко к принятию именно такого решения. Но это уже отдельная большая тема. А для начала пусть объяснятся по поводу лозунга национального предательства, который с их молчаливого согласия или даже одобрения исполнительные журналисты понесли в народ.

«Статья в рубрике „Особое мнение" является видом материала, который отражает исключительно точку зрения автора. Точка зрения редакции „Белорусского партизана" может не совпадать с точкой зрения автора.

Редакция не несет ответственности за достоверность и толкование приведенной информации и выполняет исключительно роль носителя. Вы можете прислать свою статью на почту belpartisan@gmail.com для размещения в рубрике „Особое мнение", которую мы опубликуем».

Светлана Калинкина
https://belaruspartisan.by

Заснавальнік: Салодкі Сяргей Аляксандравіч
Рэдактар: Шчамлёў Аляксандр Міхайлавіч
Адрас рэдакцыі: 211262, Шумілінскі раён, п/а Амбросавічы.
Тэл. 3-73-74, маб. +375299870742.
Газета выдаецца з верасня 2000 г.
Падпісана да друку 30.03.2020 у 18.45
Наклад: 290 асобнікаў.
Выдаецца адзін-два разы на месяц на беларускай і расійскай мовах.
Рэдакцыя можа друкаваць артыкулы дзеля палемікі, не падзяляючы пазіцыі аўтараў.
Друкуецца пры дапамозе аднадумцаў.
Распаўсюджваецца бясплатна дабраахвотнікамі.